

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Micrologvs|| De Ecclesiasticis|| Observationibvs.||

Bernoldus <Constantiensis>

Antverpiæ, 1565

51. De oratione super populum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63426)

De oratione super Populum.

CAP. LI.

ORATIONEM super populū in quadragesima ideo frequentamus, quia cum
 5 maiorem cōflictum in ieiunijs & orationibus contra spirituales nequitias sumimus, necessario nos instantius deo commendare debemus. Nam oratio post cōmunionem pro solis communicantibus
 10 solet orare. Populus autem etsi quotidie in quadragesima conueniat, non tamen
 15 quotidie, vt deberet, communicat. Ne ergo populus ita oratione, vt cōmunionem careret adiecta est oratio super populum.
 20 In qua non de cōmunicatione, sed pro populi protectione specialiter oratur. In Dominicis tamē diebus nō dicitur, quia genuflexio vitatur, quæ huic orationi à populo antiquitus persoluebatur, vel potius ideo, quia omnes iuxta attestationē,
 25 sancti Ambrosij in Dominicis diebus cōmunicare deberent quibus & oratio post cōmunionem pro benedictione sufficere posset. Sciendum est autem iuxta antiquos patres quod soli communicantes
 30 diuinis mysterijs interesse consueuerunt, vnde & ante oblationem iuxta Canones

H 2 iube.

In locum cōmunionis hæc oratio super populum substituta est.

iubebantur exire Catechumini & pœn-
 tentes ; videlicet qui nondum se paraue-
 runt ad communicandum. Hoc quoque
 ipsa sacramentorum innuit confectio. In
 qua sacerdos non pro sola sua oblatione
 & communicatione , sed & aliorum ro-
 gat, & maximè in oratione post commu-
 nionem , pro solis communicâtibz ora-
 re videtur. Nec propriè communio dici
 potest, nisi plures de eodem sacrificio par-
 ticipent. Apud Græcos etiam , vt legitur,
 excommunicandus est , qui vsque ad ter-
 tiam Dominicam non communicauerit;
 Beatissimi quoque patres nostri, Ambro-
 sius & Augustinus ad quotidianam nos
 hortantur communionem. Sed quia hoc
 modo nec ab omnibus presbyteris, nec dū
 à laicis obseruatur; cōgruè adiecta est ora-
 tio super populum , vt veleo tempore vl-
 tima benedictione populus non careret,
 dum tamen communicare non soleret.
 Hinc quoque & illa cōsuetudo apud mo-
 dernos quæ non fuit apud antiquos, in-
 leuisse videtur , vt & in alijs temporibus.
 Etiam presbyteri post finem Missæ bene-
 dicant , ne populum ita benedictione vt
 cōmunionem priuatū discedere permittât.

Vide Vvalafri-
 dum de rebus
 eccles. c. xx.

De